

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRASOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrieri nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

ANULU XLVIII.

Nr. 205.

Sâmbătă 14 (26) Septemvre.

1885.

Din cauza S-tei sârbători de mâne, ȝiarul nu va apăre până Lună sêra.

Brasovă, 13 (25) Septemvre 1885.

Ceea ce se petrece ađi la Balcani „este triumfulu ideei slave“, ȝice unulă din organele bine acreditate rusesci și prin aceste cuvinte semnaleză curentulă timpului de față, a acelu curentă, pe care l'a fostă prevestită Napoleonă I.

De triumfulă ideei slave se tracteză ađi nu numai la Balcani, ci și la Dunărea de susă până dincolo de pădurea boemă și josă la Drava și Sava. Nu e ȝi lăsată de Dumneđu în care slavismulă, ce cu o rară energiă stăruie mereu înainte, nu ar avé sê înregistreze ună succesă cât de mică pe cărarea ce duce la triumfulă ideei slave.

În mijloculă acestoră puternice stăruințe ale unui elementă și mai puternică este o adevărată ridiculositate a vedé cu ce îngâmfare se repedă puternicii ȝilei dela Pesta în numele maghiarismului violentă, aci în contra unei instituțiunii croate, aci în contra bisericei sêrbesci aci în contra unei reuniuni slovace și ne prinde mila de sôrtea micului și isolatului poporă maghiară, când privimă la rezultatele acestei politice scurtă vedetore și îngâmfate.

Décă este vorba de viitorulă triumfă ală ideei slave în Europa, atunci trebuie sê mărturisescă orice omă nepreocupată, că gloria de a fi contribuită în timpulă de față relativă mai multă la promovarea scopuriloră slavismului se cuvine politiciloră și diplomațiloră maghiari multă laudată ai veacului.

Nu este de lipsă ca cineva sê fi cetitū articulele ȝiareloră opoziționale maghiare ca sê scie, că decă ađi „Petersburgia Viedomosti“ pôte vorbi de „triumfulă ideei slave“ la Balcani, acésta este a se mulțumi în mare măsură politicei d-loră Andrassy-Tisza Kalnoky și credemă că Maghiarii ar face multă mai bine decă nu și-ar mai perde timpulă celă scumpă cu nisce încercări zadarnice și ridicule de a pune stavilă mișcării slave, ci și-ar da odată contă cum se cade de adevărată situațiune, în care se află poporulă loră în mijloculă acestei mișcări.

Nu cumva cei din Petersburg s'au gânditū la liniștirea nedumerițiloră politici maghiari, căud au desavuatū în modă oficială pasulă întreprinsū de prințulă Alexandru ală Bulgariei? Fi-vorū mulți Unguri cari vorū crede și așa ceva și vorū aduce noue laude lui Kalnoky, a căruia politică a făcutū ca Țarulă sê se lapede ađi de faptele protegițiiloră sêi Bulgari.

În adevărū, cei din Petersburg se arată nemulțumiți cu revoluțiunea din Rumelia orientală. Țarulă rechiamă chiar pe oficerii ruși din Bulgaria și s'ar părea că Rușiloră nu le place nicidecum, că Bulgarii au făcutū acésta revoluțiune „de capulă loră“.

Rusia oficială protesteză dér, ear cea neoficială remâne în Bulgaria și lucră mai departe pentru triumfulă ideei slave. Generalulă rusă Cantacuzene și-a datū demisiuneu ca ministru de resboiu bulgară, dér remâne ca „omă privată“ în Bulgaria și pôte că spre trecere de timpă va ajuță tēnerului căpitanū de artilerie, ce i-a succedatū în postă, a conduce resortulă resboiului.

Situațiunea după părerea nōstră este și re-

mâne gravă și amenințatōre cu tōtă disgratiă în care se ȝice că a cădūtū prințulă Alexandru la curtea patronului sêu și cu tōte că, precumă ne-amă temutū, scirea despre întrarea trupeloră turcesci în Rumelia încă nu se adeverește. Dela bașibozuci, cari au apărutū pe scenă la fruntaria Rumeliei, până la Nizamii regulari este încă ună pasă măricelă și cine scie decă manevrele diplomației rusesci nu ȝintescū tocmai de a împedecă pe Turcia ca sê facă acestū pasă.

UNIREA BULGARILORŪ.

Reproducemū următōrele sciri după „Voința Națională“:

Se telegrafeză din Filipopolă cu data de 23 Septemvre, că Bulgarii contéză multă pe o acțiune paralelă de rēscōla în Macedonia. Se ȝice că o deputațiune din acea provinciă vine la Filipopolă sê rōge în numele poporului pe prințulă Alexandru a întinde acțiunea bulgară până în Macedonia și a procura arme și mijlōce pecuniare insurgențiloră.

După cum spune o telegramă din Varna dela 23 Septemvre, la Constantinopolă se vorbesce, că evenimentele din Bulgaria vorū aduce o schimbare ministerială. Pōrta va adresa cătră puterī o circulară, prin care protestă energică contra loviturii dela Filipopolă și contra atitudinii prințului. Circulara se incheiă spunendū că, în asteptarea rēspunsului puteriloră, Pōrta se pregătesce a pasi cu tōtă energia ce i-o dă dreptulă și puterea sa la restabilirea ordinei întocmite de tractatulă dela Berlin. Se crede totuși că Pōrta nu va porni pe nici o cale de faptă până ce nu va avea rēspunsulă puteriloră.

Sgomotele despre eventuale turburări în Macedonia, Creta și Tripolitania suntū fōrte neliniștitōre. Sciri sosite în Constantinopolă arată, că acțiunea Bulgariloră ar fi numai o parte dintr'ună plană hotărītă a ataca pe Turcia în tōte părțile ei vulnerabile. Sgomotele acestea capetă din ce în ce mai multă consistență.

O telegramă din Sofia dela 23 Septemvre ȝice, că intr'o întrevedere a unui corespondentă streinū cu d. Caravelof, ministrulă bulgară ar fi declaratū că acțiunea Bulgariei se întemeiază pe dreptulă ce-lă are poporulă de a hotări de sōrta sa. Bulgarii speră că puterile nu vorū avea ce sê opună dorințeloră poporului bulgară întru câtū realizarea acestoră dorințe nu atacă dreptulă nimēnui. Întrebatū asupra intențiiloră ce le ar avea Bulgaria asupra Rumeliei, d. Caravelov ar fi ȝisū că, dacă Bulgarii din Macedonia vorū cere ajutorulă frațiloră loră liberi, aceștia nu vorū putea refusa de a le da ajutorulă cerutū.

Din Varna se telegrafeză cu data 23 Septemvre următōrele:

Revoluțiunea din Rumelia orientală a produsū în Constantinopolă o agitare ne mai pomenită. Îndată ce Pōrta a fostū informată, Sultanulă a convocatū ună consiliu de miniștri ale cărui desbateri au ȝinutū 12 ore. S'au emisū deosebite păreri. Unii miniștri au fostū de părere sê se pornescă imediatū trupe în Rumelia spre a năbuși rēscōla și a restabili ordinea. Alții au propusū sê se consulte mai întēiu semnatarii tractatului din Berlin. Părerea care a prevalatū a fostū de a se face o invasiă în Rumelia prin diferite puncte; în acestū scopū sê se dea ordine lui Hobart-pașa a debarca la Burgas 2000 de omenī, iar alte divisiuni sê intre în Rumelia prin Macedonia și pe valea Mariței. Englitera a sfătuitū pe Pōrtă sê nu trimită trupe în Rumelia, ceea ce ar da naștere la grave evenimente, ci sê aștepte hotărēirea puteriloră semnatare ale tractatului dela Berlin. Se crede că Sultanulă ar inclina sê urmeze sfaturile Engliterii, cu atât mai multă cu câtū armata n'ar fi tocmai pregătītă și tesaurulă publică nu ar fi pregătītū sê supōrte cheltuelile unui resboiu.

Sultanulă a întrebatū pe d. Nelidoff, ambasadorulă Rusiei la Constantinopolă, care ar fi părerile sale în privința evenimenteloră din Rumelia orientală. D. Nelidoff ar fi rēspunsū că e fōrte surprinsū de miș-

carea bulgară și că nu a primitū încă instrucțiunī dela guvernulă din Petersburg.

După scirile primite ađi nōpte aicī, agitațiunea bulgară s'ar fi întinsū și în Macedonia. Se ȝice că Turcii s'ar fi adresatū ambasadorulă engleză și însărcinatului extraordinarū sir Henry Drummond Wolff cerendū ajutōre pecuniare. Pōrta pare dispusă a înlesni multă negoțările privitōre la Egiptū cu sir H. D. Wolff. Credința generală în cercurile otomane este că lumea musulmană este în ajunulă unoră mari evenimente.

După cum spune o telegramă din Sofia dela 23 Septemvre, toți oficerii ruși din armata bulgară au fostū rechematī. Poporulă bulgară îi taxează de trădători, imputându-le că părăsecū Bulgaria tocmai în așa momente decisive. Poporulă totuși a înaintatū o adresă Țarului, pri care imploră ajutorulă lui și l'ū rōgă sê aibă milă de avēntulă Bulgariloră pentru îndeplinirea misiunii istorice a slavismului în peninsula balcanică. Din tōte orașele se trimitū asemenea adrese Țarului. O deputațiă de Bulgari a plecatū ađi la Copenhaga unde se află acuma Țarulă. Nenumērate telegrame se trimitū din Bulgaria personeloră însemnate din Rusia cu rugămintea de a veni în ajutorulă cauzei slave.

Din Belgradū se telegrafiază cu data de 23 Septemvre, că ună ucasū ală Regelui Serbiei ordonă mobilizarea armatei sêrbe. Mare agitațiă domnește în tōtă Serbia. Scupcina a fostū convocată de urgență la Nișū. Principele Muntenegrului a cerutū de la Pōrtă o întindere de teritoriu.

Din Varna se telegrafiază la 23 Septemvre următōrele gravă scire:

Astăđi armata otomană a ajunsū la frontiera Rumeliei. Trupele de geniu au restabilitū linia ferată și au începutū sê dreagă podulă Mustafa-pașa, distrusū ȝilele trecute de Bulgari.

La Mustafa-pașa s'a întēplatū o ciocnire între Turci și Bulgari.

Șcirea acésta a produsū o scădere imensă a titluriloră otomane la bursa din Constantinopolă.

La Adrianopolă se grămădescū mereu trupe.

Cetimū în „România liberă“:

Impēratulă Alexandru III. ală Rusieloră a felicitatū pe prințulă Bulgariei pentru că a alergatū acolo unde-lă chiamă poporulă și i-a făcutū urări de isbândă.

„Națiunea“ scrie:

Aflămū din sorginte pozitivă că s'au datū ordine seriose ca până la 15 Septemvre reparațiunile localului Camerei sê fie neapăratū terminate.

Probabilă că, îndată după întōrcerea M. S. Regelui în țară, Corpurile vorū fi convocate în sesiune extraordinară

Ni se asigură că ministerulă de resboiu a datū ordine comandanțiloră trupeloră din corpulă II. de armată sê fie gata a'și părăsi cartierele pe la sfēșitulă sēptēmănei viitōre.

„L'Indēpendance roumaine“ scrie:

Se ȝice, că guvernulă în consiliulă de miniștri de ieri, de la 11, a hotărātū sê chieime pe toți oficerii romani cari suntū în concediu în străinătate. Îndată după sosirea M. S. Regelui, d. I. C. Brătianu va lua portofoliulă ministerului de resboiu, iar d. generală Fălcoianū va fi numitū șefū ală statului-maior generală.

„Drepturile“ Omului află, că a sositū dela Reni la Rusciucū ună vaporă rusescū bine echipatū, avēndū pe bordulă sêu 2 coloneli, 5 maiori, 9 căpitanī, 26 locotenenți și sub-locot. împreună cu 350 soldați puși pe piciorū de resboiu. Se așteptă mai multe transporturi în cursulă acestei sēptēmăni.

„Pol. Corr.“ e informată din Petersburg, că Țarulă Alexandru a provocatū pe generalulă rusă principele Cantacuzene, care precum se scrie se află în serviciulă Bulgariei ca ministru de resboiu, sê și dea demisiunea din acésta funcțiune. Mai departe se ȝice, că impēratulă a interȝisū oficeriloră ruși d'a ajuta în orice modă mișcarea din Rumelia. În fine guvernulă rusă a opritū d'a merge voluntari ruși în Rumelia ostică.

După cum se anunță din Filipopolu, oficerii ruși cari se află acolo și-arău fi datu deja demisiunea. Aceste sciri însă nu sunt încă confirmate.

ESPULSAREA ARDELENILORU.

„Noua Revistă“ publică între altele următoarele:

... O nouă umilință ne-a fost rezervată s'o vedem comitându-se de cătră aceia cari... nu se sfiesc nu dau înapoi înaintea oricării umilinței, umilindă odată cu ei și țera...

Triste timpuri au venit asupra capului nostru, decât Românii, în propria lor țară, nu mai au voia a compătimi pentru nenorocirile fraților lor...

Când va ajunge odată la capătul răbdarea acestui popor atât de blăjinu?

Despre întrunirea din Ploesci cetimă în „Românul“:

Multă lume a luat parte la întrunirea în sala Murgulescu din Ploesci. Președinte al adunării a fost aclamat d. C. T. Grigorescu. D. Cristu Negoescu, luând cuvântul, a combătut cu multă căldură espulsiunea celor 6 Români. D. deputat Paladi, în termeni energici, a arătat că guvernul a corupt mare parte din tinerime și s'a ridicat contra măsurii de espulsiune. D. Pătărlăgenu spune că nu mai cunoșce pe d. Brătianu cel delat 48. Românii din Transilvania au fost isgoniți numai pentru că au exprimat o dorință a lor, de-a vedea pe Români tractați mai omenesce.

Înainte de-a se despărți, cei adunați au aderat la protestarea făcută în Bucuresci.

Despre întrunirea din Craiova resumăm din același ziar:

O impunătoare întrunire s'a ținut la Craiova, în vasta sală Iancu. Mai multe mii de cetățeni se întetău prin curte și stradele laterale, protestându indignați contra nelegiuitului fapt al guvernatorului. De pe la orele șapte nu se mai găseu locuri. Inițiatorii întrunirii au trebuit să dea cuvântul, oratorilor înscriși, mai nainte de ora otărită vedându impacia cetățenilor. Președinte al întrunirii fu proclamat deputatul Popu. Înscriși erau d-nii Săulescu, Vișorénu, Guranu, Mitescu, Niculescu și d-nii deputați Pazu, Romanescu și Peșiacof.

D. Popu pronunță câteva cuvinte prin care arată scopul întrunirii. Aplause numeroase primesc dizele d-lui Popu, care dă cuvântul d-lui M. Săulescu, cel dintău înscriș printre oratori și unul din inițiatorii întrunirii.

Mai vorbiră dnii Vișorénu și Guranu, arătându toți ilegalitatea actului guvernului. Rezoluțiunea s'a luat, ca și cea din Iași și Ploesci, în sensul celei din Bucuresci, alegându-se și un comitet

SCIRILE DILEI.

O corespondență dela 21 Septemvre n. din Alba-Iulia adresată foiei „Ellenzek“ comunică următoarele: „Dela începutul acestei luni oficerii, cari sunt toți Români, pun de se cântă pre promenadă, cu mare veltă, bucăți musicale românesce. E de amintit, că de câte-or s'a adus aci vre-unu preot delat sate pentru cunoscuta proclamați „irredentă“, unu preot din satul vecin s'a dus în pavilon, ca să încunșceinteze despre acesta pe respectivii oficeri. Primarul, din cauza velti repetite, a interdiș capela muzicele a cânta acolo. In Alba-Iulia

frecările naționale sunt la ordinea zilei. E unu mare rău chiar că polițiștii sunt Români, pe cari la nevoia nu se pote conta de locu. La 14 c. s'a dat unu ordin de regimentu, care interdiș corpului oficerescu amestecul în afaceri politice. La 15 c. s'au adresat colonelului regimentului erași plangeri, că oficerii nebăgându în seamă ordinul se portă demonstrativ. De altmintearea dorința generală este ca regimentul de infanteria Nr. 50 să se transfereze din Alba-Iulia. Va să dică. jupănu delat corespondentă ar voi ca numai ciardașul să se cânte, ori-ce altu cântec e „demonstrați“. Nu scimă, comanda militară lăsa-se-va sedusa de nicsce jupăni smintiți?

—0—

Aceiași foia susține, că a primitu scire din Alba-Iulia, că comanda militară de acolo a condamnat pe mai mult fieri la arest pe parolă (Hausarest) din cauza agitațiunilor române, și de aceea pentru că arău fi rupt de pe părte placatul cu mersul trenurilor maghiar și l'arău fi ars în când se cântau cântece valahe. Foia promite că va aduce sciri autentice și va spune în numărul său următor, decât e adevărat lucrul. Cum vedem, jupăni delat „Ellenzek“ ne mai avându de ce se lege, tăbărăscă acum pe oficerii români din armata comună. Suntem curiosi să vedem până unde vor merge cu impertințele.

—0—

Ni se scrie, că în ziua de 15 Septemvre n. a izbucnit unu mare foc în comuna Solomonu din cercul Cs. Garboului. Au ars 21 case, 60 superedificate, nutrețul și tôte bucatele spicose. Dauna se suia la 10,000 fl. Cei arși se află în estrema miseria, neremânându-le nimic. Până acum au primitu ajutore dela d. Tuzes Ioachim din Cs. Garbou 24 metrete secără și 24 fl., dela d. Valza Ferencz jude procesual în Cs. Garbou 35 fl. Nenorocișii așteptă ajutore ca să-și ușureze miseria.

—0—

Colegul lui „Ellenzek“, guvernamentalul „Kalozsvári Közlöny“ aduce șcirea, că orașul Dobritinu a votat 500 fl. (pentru Kulturregylet) Acastă scire o salută cu următoarele cuvinte: „Tocmai în momentul acesta primim scirea îmbucurătoare, când Otto Herman ne-a făcut prezentu mai multe scrisori d'ale lui Kossuth Lajos, care vorbesc despre pericolul ce amenință maghiarimea din Ardeal. Dî de bacuria această, cum puține am avut. Dumneșeu e cu luptele noastre (care? cel unguerescu?) Salutare nobililor cetățeni dela Dobritinu! Lui Kossuth Lajos însă mulțămirea fiecărui bunu Maghiar. Și prin urmare fiecărui bunu „patriot“. Avisu procurorului să 'i caute.

—0—

Liceul care s'a înagurat în zilele trecute la Botoșani de ministrul instrucțiunii va purta după cum se afirmă, numele de liceul „Laurianu“, în memoria unuia din fruntașii învățământului român, regretatul academic și profesor la facultatea de litere din Bucuresci, A. Treb. Laurianu.

—0—

„Românul“ scrie: „D. căpitanu Bataille a plecatu Mercuri la Bruxelles, de unde se va întorce cătră finele lunei împreună cu d. generalu Brialmont pentru a asista la experiențele ce se vor face prin tragere de tunuri cu cele două cupole, pentru forturile din giurul capitalei. Una din aceste cupole ș'nume cea germană: cupola Gruson, din usina dela Magdeburg, a și sosit în capitală și se lucră la instalarea ei. Cupola francesă din usina dela St.-Chaumont se așteptă să sosească în curându, astfel că amēdouă voru pute fi în-

stalate până la finele lunei. când au să se facă și experiențele.“

DIN BUCOVINA,

Cernăuți, 4 Septemvre n. 1885.

„Le vois cela evidemment, que nous ne prestons volontiers à la devotion que les offices qui flattent nos passions.“

Montaigne.

I.

Și chiaru din această tristă causă, — căci unii factori conducători ai bisericei ortodoxe din Bucovina întrebuință cam de demult încôce posturile și chemarea lor mai mult pentru flatarea pasiunilor personale, decât pentru sacrele datorii, ce le cere dela ei biserica, — bărbății neoficioși, dăr cu inimă devotată cătră „Ortodoxia“, au prevăduț și s'au temut de mult de acele urmări sinistre și fatale, ce le descopere P. S. S. Metropolitul Bucovinei clerului său prin cerculara-i din 12 (24) Iuliu a. c. Nr. 39, alăturându acelei circulare și „protestul“ subscris de toți membrii Consistoriului și adresat Ministeriului din Viena, căci despre o parte catolicismul și despre alta rutenismul amenință și atacă biserica ortodoxă din Bucovina, și care „protestu“, ce e drept, publicat și prin ziare germane, apoi și prin stimatul organu acesta, n'a rămas fără oreși-care senzațiune.

Vrea să dică, că ce va fi constatatu și fie-cine ce a cetit acelu „protestu“, noi Bucovenii ortodocși, populațiunea indigenă și autohtonă a acestei provincie, ai cărei antecesorii români și-au vrsat sângelui lor pentru lege și moșia, „legea“ ortodocsă și „moșia“ română, care hrănește astăzi pre asupritorii noștri în propria noastră casă, adevă și pe „catolic“ și pe „Rutenii uniți“, cu cea mai mănăsă ospitalitate; — Bucovina, necucerită prin foc și sabie, e astăzi privită dreptu de o etapă africană și păgână, pe care Polonia și Rutenii au „misiunea“ să o creștinescă! La atăta ne țin „misionari“ străini, catolici și uniți, că am ajunsă, căci suntem încorporați cu Imperiul Austriei!

Acăsta, la adresa misionarilor poloni și ruteni. Insă scopurile și chiar și nișințele proselitistice, atât confessionale cât și naționale, e la noi sciutu, că ele, nu numai clandestinu, ci chiar și fășu se urmărescu în Bucovina, nu de eri, alaltaeri, ci de când a venit această provincie la Austria (— vide, ce se lucră astăzi și în Bosnia și Erțegovina! —). Se impune deci indoita întrebare: Dacă, ce afirmă și „protestul“ Consistoriului din 12 (24) Iuliu, are proselitismul ruteno-catolic în Bucovina și succese pentru sine, în ce constau, anteu forțele lui superioare de cele ale strămoșescei legi ortodoxe a poporului indigenu bucovinenu, căci are succese între acestu popor, și alu doilea, ce defensivă a întrebuințat conducerea eparchiei și bisericei ortodoxe din Bucovina în contra acelor tentative proselitistice ale Rutenilor și Catolicilor din Galiția?

Este prea sciutu, că poporul de rēndu — și nu mai între acesta a făcutu ruteno-unismul la noi proseliți, — nu-și părăsesce „legea“ sa din convicțiune rațională, ci dōră numai de ore-care nevoia și mai rar din oreși-care interesu ordinaru. Forța deci superioară a ruteno-unitilor la noi în Bucovina, avându biserica ortodocsă, și fondul său propriu și cleru prea bine salariat și dotat, nu pote deci consta în sine, în advantage confessionale adevă unite, însăși, ci în oreși-care defecte ale preoților ortodocși respectiv, seu cu alte cuvinte; puterea unitilor ruteni constă în slăbiciunea și numai în slăbiciunea ingrijitorilor de ortodocism în această țară.

FOILETONU.

CRĂIASA DĂNELORU.

(poveste de I. Popu Reteganul.)

Bagu seamă lumea asta n'a fostu niciodată fără împărăți; așa a rēnduitu Dumneșeu ca unii omeni să fiă mai mari, alții mai mici; cei mai mari să poruncescă, er cei mai mici să se supună și să asculte. Apoi, precum bine sciți d-vōștră: câte țeri, atăția împărăți, așa era din bătrāni, tōtă țera își avea împăratul și totu satul popa și mergeau lucrurile strună de oble; astăzi, firesce, nu mai pote fi așa, că lumea s'a vicienu și omenii au sērăcitu; la unu împăratu îi trebuiescu mai multe țeri și la unu popă mai multe sate, și totu nu-ia vede omul sātui. Dar, dice că era într'o țară de parte, și e de multu de atunci, era unu împăratu, împăratul roșu. Și elu, ca toți împărății, avea bunurile și bunătățile sale, dar bine dice țicala:

Unde-su turme mari de oi
Sunt și turme de nevoi,
Unde-su turme de miei blānți
Sunt și mii de lupi flāmandi.

Adevă împăratul roșu avea mulți dușmani, și nici se pute altfel, că dōră

Numai omul serimanu
Nu are nici unu dușmanu.

Apoi elu numai sērăcu nu era. Și cu dușmanii trebuia să țină luptă pe mōrtă pe vietă, că dōră împărății nu se luptă ec' așa ca ciobanii, să-și dea o trântă, două și apoi er să se ogōia; nu, ei se batu ca țapli, totu în capete, până unul mai nu se pote mișca, adevă armă-

dile, că împărății stau și se uită, chibquescu, atunci apoi se impacă și se fac prietenii bunii. Și când a plecatu împăratul roșu la bătaia în potruva dușmanilor, și-a luat rămasă bunu dela înălțata împăratēsă, și dela cei trei feciori ce îi dēduse Dumneșeu, apoi îi sărută și dă să iasă pe portă afară. Atunci îi plesnesce ceva prin minte, își opresce calul — că mergea călare, vedeți d-vōștră că gazdele — chiamă feciorii la sine și dându-le o legătură de chei, le dișe: „Vedeți dragii tati, cheile aceste sunt dela palatele noastre, care sunt atātu de multe, câte zile-su într'unu anu, și încă mai multu cu trei, età vă dau voue cheile, nu cumva să le perdū în cea cale lungă, er voi fiți cu minte, grijiti de mama vōștră și de casă, și în tōte puteți intra, numai în chiluța de cătră mēdă-ți, unde slujesce cheia asta ruginită să nu intrați, că de veți intra, bine nu va fi.“

Apoi se duce împăratul. Er copii rēmanu cu legătura de chei în mână sfātuindu-se că ce o fi avēndu tată-sēu ore în chilia de cătră mēdă-ți? Deocamdată prindū ei a căuta prin alte chilio; într'una află arme felu de felu, rēmasse dela moși strămoși; în alta află bani din tōte țerile și de peste tōte mările, bani de aur și de argintu, cum numai la împărăți se pomenescu; în altă chilia află haine împăratesci noue și vechi, rēmasse din moși strămoși, tōte posomanturi și petre scumpe; în altă chilia află scumpeturi și bogății, la sōre par' că te puteai uita o leacă, dar la ele ba. Și caută feciorii împăratului tōte și se miră dar nu prea, că erau obicinuiți a vedea asemenea scumpeturi. În urma urmelor ajungū la chilia de cătră mēdă-ți. Aci stau locului și se întreabă: să intre? să nu intre? Ar intra, se temu că cine

scie ce o fi acolo? nu cum-ve să dea de ceva primejdiă, și nici nu ar fi voitū să calce voia tātăne-sēu; nu arū intra? dăr nu-și puteu stăpani dorul de a sci că ore ce e acolo? de ce să nu intre? În urmă se hotărăsescu să intre, ce-a da Dumneșeu, aceea va fi! Și viriră cheia cea ruginită în zaru (în brōșca seu borta cheiei) și suciră odată, de două ori, de trei ori, și de abia putură deschide ușa aceea. Când după ce intrară în lăuntru, ce vădură? Chilia era golă-goluță, nimic, dar chiar nimic nu vădură. Era cătu pe aci să iasă afară, când feciorul cel mai micu zăresce aninat de părte ceva: o iconă cu fața cătră părte. Haid, să vedem ce o fi aceea? dōră nu e chiar fermecată! Și luară icona jos și se uită la ea, dar... oh, Dōmne! rēmanū înmărnuriți lângă ea. Pe iconă era pingălitu (zugrăvit) unu tipu de muieră atātu de frumōsă, cum nu mai vădură nici când; amuțiră când o vădură și nu-și mai putură ridica ochii de pe ea. Veni vremea prāndului, dar unde să se potă ei deslipi de iconă? uitară totu, și mănecă și bēutură, și numai la iconă priveau.

Împăratēsă s'ar fi pus la mēsă, dar nu-i era îndemână singurā, deci începū a striga după feciori — nimeni nu-i rēspunde, apoi începū a-i căuta pe totu locul, când într'unu tārđiu îi află cu iconă în mână. Se uită și ea la iconă, se miră de frumșea femeiei aceia, și par' că ar fi voitū să fie și ea așa. Într'unu tārđiu apoi mēșără la mănecă. Dar voia cea bună era dusă din curtea împăratului roșu; feciorii nu mai aveau voia la nimica, nici la mănecă nici la bēutură, că de lucru nici până atunci nu avēu; de abia așteptau să vină tatăl lor să le spună cine e fata ori muieră aceea? Tōtă chiluța

Eră la a doua întrebare, că ce s'a opus din partea administrației bisericești ortodoxe în contra tentativelor și atacurilor proselitiste în Bucovina, răspundem și credem, că cu toți aceia, ce vedu lucrurile la noi cu ochi limpezi, răspundem că la neînțeleasa și neprevăzută conduită misionară a multor preoți pastorați ortodoxi din țera acesta, s'a adăus o altă neprevădere din partea cărmei diecesane. La slăbiciunile preușei locale pe ici pe acolo, s'a adăus *aneimia* conducerii. eparchiale ortodoxe.

Și de când mai cu seamă aceste toate? Aici e răspunsul cel mai dureros și mai agravator, că triste succese ale proselitismului ruteno-unită dătează mai cu seamă de atunci, de când clerul ortodox al Bucovinei a devenit mai învățat și mai bine cultivat, (?) apoi și mai bine salariat decât cel vechiu și simplu, ereditat încă dela Moldova, ori învățat aici în modestul curs teologic de sub profesorul Vlachovici.

Cu suirea în scaunul episcopesc al lui Eugeniu Hacman, carele succedă demnului și de totă țera veneratului și iubitelui Archiereu Isaia Băloșescu, coincid succesele proselitismului ruteno-unită în Bucovina.* Ce „pastor bun“ al turmei sale ortodoxe fu acest Archiereu în Bucovina, fiă că, pentru că și densul era rutend și învățat în teologia din Lemberg, ori că și din alte cauze, ce pôte le va revela istoria... dovedesc pe lângă actele aceste, că la anul 1856, izbucind, „mismul“ rutend într'o comună română, au fost si-lit boerii cu Nestorul lor, bētrēnului Hurmuzachi în frunte, se mērgă la densul, la episcopul Hacman, și s'au aducă cu durere și profundă indignație morală aminte, că „el“, ca Episcop, ce e dator totu la trei ani s'au viziteze diecesa, deja mai mult de cât de zece ani nu „vizitează“ măcar acele parohii, de cari se scie în glas mare că sunt în pericol de a decăde dela sinul bisericei noastre. — Și întru adevēr, sub episcopatul lui E. Hacman făcū proselitismul ruteno-unită cele mai mari progrese în Bucovina, fără ca s'au fi putut opune cineva, de-ore ce acest Episcop, de un caracter sarmato-despotic, voia în contra esenței ortodoxismului să figureze numai ei *singur*, de *întrēga* biserica ortodoxă în Bucovina, deci, și acesta întru plăcerea altora, evita elu anume și sinode preușei și congresuri bisericesci, cum și în de obște ori ce sfat, aducător aminte, că biserica ce-o administră, e o biserica constituțională.

Ce era deci mai natural și mai imperios, decât să vedēnd boerimea și inteligența ortodoxă și națională în Bucovina pericolele ce amenințau biserica lor prin nrmare și naționalitatea română, din partea proselitismului ruteno-unită, să petiționeze și să se rōge până și prin deputații speciale, la locurile supreme din stat, ca, fiindu pe atunci la stăruințele nemuritorului Șaguna vorbă de despărțirea ierarhică a bisericei române de cea sērbescă din Austro-Ungaria, să fiă și biserica ortodoxă bucovinēna una cu cea română, sub un Metropolit.

(Va urma.)

O RUGARE CĂTRĂ UNIVERSITATEA SĂSĂSCĂ.

Representanța scōlei române gr. cat. din Sibiu s'a adresat mai de multe ori cătră Univer-

* A circulat la timpul sēu o scire pe aici prin Cernăuți, spriginată și de afirmări din Lemberg, că într'o adresă de felicitare, trimisă de aici, de ziua onomastică a metropolitului unită din Lemberg, Levițkî, i s'ar fi promis, că în curēndu va fi întrēga biserica ortodoxă din Bucovina unită și că aceea adresă ar fi fost între alții scrisă și de „secretarul“ de pe atunci al episcopului Hacman.

sitatea săsăscă, ca s'au acorde o subvenție. Tote cererile și rugările ei au rēmasu însē pân'acum fără rezultat, deși erau destul de bine întemeiate pe faptul, că acea scōla e lipsită și că Universitatea e dator, după dreptate și echitate, a face ceva și pentru locuitorii de confesiunea gr. cat. ai fostului fond regesc. Representanța memorată a adresat la 17 Sept. a. c. o nouă rugare cătră adunarea generală a universității săsăscă, cerēndu o subvenție de 600 fl. începēndu dela 1 Ianuarie 1886. Sperăm că de astădată universitatea va da ascultare justei cereri, din care estragem următoarele pasagie:

„Scim bine, că după tenōrea articolului de lege dietale XII § 6 din 1876 averea Universității este de a se folosi spre scopurile culturale ale tuturor locuitorilor din fondul regiu ca proprietari, fără deosebire de religie și limbă; scim, că din beneficiile Universității se împărtășesc cu subvenții plus minus, institutele de cultură ale tuturor celorlalte confesiuni, singur numai institutele de cultură de confesiunea gr. cath. până în prezente nu s'au împărtășit cu nimic, cu nici o subvenție din cassa Universității, deși populațiunea gr. cath. de pe teritoriul fondului regiu numără peste 50,000 suflete

„Decă alte confesiuni au lipsă de subvenții pentru institutele lor de cultură, apoi nici institutele confessionale de cultură gr. cath. nu sunt scutite de atari lipse și neajune și pôte în grad mai superior decât alte confesiuni.

„Când subscrisa representația a scōlei gr. cath. de aici, își ia voia de nou a petiona pentru acordarea unei modeste subvenții din cassa Universității, este moralmente necesită a face acest pas, nu numai din motivul legii în valōre, ci și imbuldită și strămtorată de urgentele lipse și neajune, cu care este silită a se lupta zilnic din cauza lipsei isvōrelor de venit necesare la dotarea și susținerea scōlei sale.

„Comuna bisericească gr. cath. de aici, deși numără o populațiune până la 1500 suflete, însă această populațiune constă în parte preponderantă din țilerii miseri, cari nu sunt în stare de-a-și dota și susține scōla lor după recerintele legii și a timpului și din această cauză caută să sufere în mod simțitor cultura poporului gr. cath. aici în această cetate de frunte unde și Românii gr. cath. și-au centrul unui protopopiat.

„Nu aflăm de lipsă spre motivarea cererii noastre a indigita aici sumele de subvenții, cu care se împărtășesc toate celelalte confesiuni, afară numai de cea gr. cath., din beneficiile Universității, căci acelea sunt prea cunoscute din actele publicate ale Universității; vom numai a observa, că după părerea noastră, vedem în împrejurările actuale o totală ignorare și desconsiderare a confesiunii noastre pre teritoriul fostului fond regesc și nu ne putem explica, că ce pôte fi cauza că singur numai pentru promovarea culturii populațiunii gr. cath. din fondul reg. nu s'a dat pân'acum nici un crucer, ca și când această confesiune nu ar exista de loc și nu ar avē și ea scōlele și institutele sale culturale destul de lipsite.“

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.“)

BUDAPESTA, 25 Septevre. — Maiestatea Sa Regina și archiducesele Gizella și Valeria au sositu eri în Gődöllő. Dmīnecă voru visită

espoșiunea, unde se facu mari pregătiri de primire.

SOFIA, 25 Septevre. — La granița Rumeliei orientale se ivesc bași-bozuci.

SOFIA, 25 Septevre. — În locul generalului Cantucuzene a fostu numit ministru de rēboiu în Bulgaria un căpitan de artilerie, alu căruia nume e necunoscut (?)

Agentul Rusiei a refusat de a lua în primire adresa Bulgarilor cătră Țarul.

DIVERSE.

Ciupercile regelui. — Regele Umberto e un mare amator de ciuperci, nu tocmai pentru că ar avea o deosebită plăcere a le consuma, ci mai cu seamă fiindcă îi place să le culgă însuși, d'aceea se preumblă adesea în pădurile umede dela Monza. Sunt câteva țile că regele, care eșise dimineța singur călare, întârziase a reveni la palat. Regina Margerita, cam îngrijată, îl aștepta pe terasa castelului; atunci regele venia pe jos ducēndu calul sēu cu mână drēptă și purtāndu cu mare grijă în mână stāngă o legătură înodată astfel cum păstrăză țerancele micelor lor proprietăți Regina, cuprinsă de mirare, se uită cu lorgnetă și descoperi într'un colț alu legăturii misterioase corōna Savoei (armele regale.) Era batista regelui, dēr ce ducea într'ēnsa cu atāta grijă? Nimic alt decât ciupercile ce le culesese în pădure. Regina nu se putu stăpāni a esclama: „Mă-Umberto!“ Monarchul Italiei însē îi rēspuse suridēnd: „Ca o bună menageră trebuie să-mi mulțumesc, că ț-am adus astăzi cel puțin pentru cinci lire ciuperci de prima calitate.“ Dēr lucru ciudat! Nici regina, nici nimeni din curtea regescă nu voescu să guste din ciupercile adunate de mână regescă, atāt de mare este încrederea lor în cunoscințele botanice ale regelui. Se înțelege că bucătarul trebuie să gătēscă alte ciuperci cumpērate în țergu.

**

† NECROLOGŪ. — *Emilū de Buttyan*, candidat de advocatură, și-a dat sufletul în mâinile Cerescului Părinte la 21 Septevre n. după o suferință de 6 săptămāni în alu 25-lea an al vieții sale. Rēmășițele pămēntesci s'au inmormēntat Mercuri în 23 Septevre 1885 în cimiterul gr. cat. din Reghinul săsăsc.

Fiă-i țerina ușoră și memoria binecuvēntată!

**

† NECROLOGŪ. — *Simion Cheșianu*, parochul Gyó.-Szt.-Mikloșului și administratorul protopopesc gr. cat. alu Giurgeului, în urma unui morbu de plămāni, a trecut din viața acesta la cea eternă în 30 Augustu st. n. în Gyó.-Szt.-Mikloșu, în anul alu 29-lea al etății și alu 2-lea alu prea fericitei sale căsătorii. Rēmășițele pămēntesci s'au inmormēntat în cimitirul armēno-cath. din G.-St.-Mikloșu în 1-a Septevre.

Fiă-i țerina ușoră!

**

Un profesor bătrān de musică, neinsurat și locuind la alu cincelea cat alu unui otel garnit, citea inscripțiunea pusă pe casa unui compositor celebru,

— Aș vrea să știu, țise profesorul unui amic, ce o s'eu pe locuința mea după ce voi muri?

— Camera mobilată de inchiriat, rēspuse amicului ridēndu.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

stātēu feciorii cu icōna în mână, ba și nōptea până cādēu obosit de atāta uitat, ca și când aru fi cosit ori imblătit.

O jumătate de an se munciră cu lucrul acesta, și de ce se uitau mai mult la icōnă, de aceea aru fi voit să o vedă mai mult, și totu din ce în ce li se măria mai tare pofta să scie cine e? de unde? și... Dumneșeu mai scie câte gânduri mai āmbiau tinerilor în minte! Ar țice cine-va că ce-i o jumătate de an de-a sta cineva ațintit la un lucru pe care nu-l cunōsc și pe care ar dori să-l aibă? Dēr nu-i așa; o ți încă e mult, ba și o minută e mult să se muncēsc cineva cu gânduri de-ale dragostei, când nici nu cunōsc pe țina care i-a cădūt atāt de dragă. Dēr preste o jumătate de an se gātă bătaia și împēratul veni acasă. Cāt u fi de mare mirarea când își afla feciorii slabi, bētrāni și schimonosiți, ērla plecarea lui îi lāsase frumoși ca trei rui.

„Ați intrat la icōnă!“ țise împēratul. — „Am intrat tată,“ rēspundū toți trei feciorii cu un glas. — „Scit' am că nu vi-ț putē răbda; așa vē trebuie, de ce nu m'ați ascultat! De altmīntrelea și eu sunt de vină; de nu vē opriam, pôte că voi nici nu vē gândiaț a āmbia acolo.“

„Tată, țicu feciorii, fi bunu, spune-ne, cine e miera cea zugrăvită în icōnă? fētă e ori nevastă, să cercām, dōr de ți-o vom putea face noră!“ — „Dragii țati, nu e nevastă, e fētă, e țina ținelor, e crāiasa lor, dēr e de când lumea de bētrānă și totu nu îmbētrānesc, și de nu s'a mărita, nu bētrānesc în veți, că numai măritāndu-se își perde puterea de țină și incepe a bētrāni. Sēde departe de aci, în împērația ținelor, unde nici în mōre nimeni, nici nu se nasce nimeni; ōmeni pāmēnteni însē, cari mergu nu se mai întorcū, toți se

prefacū în dobitoce ori în stēni de pētră, îi prefacū ținele. Mulți voinici au cercat să pețēscă pe crāiasa ținelor, dēr bine n'au umblat, căci ținele i-au fermecat, de-ore-ce, de s'arū mărita cumva crāiasa lor, atunci împērația lor trebuie să se stingă, căci e ursită de D-țeu: atātă să trāsēscă, până voru fi tōte fete feciore, și cāl-cāndu numai una cuvēntul ursitōrei, împērația se se prāpādēscă, ele se pēra de odată, ēr cea măritată se se facă om pāmānteanu supusă necazurilor acestei vieți. Dreptu aceea, puneți-vē pofta în cuiu de a mai și gāndi la ea!“

Impēratul credea că cu vorbele acestea a băgat minte în capul feciorilor lui, și nu-ș aducea aminte că prin ele mai tare le-a ațitāt dorul de a o vedea și lua de miera. A pus paie și oleu pe foc, apoi poftea ca focul să se stingă! Așa e în lumea asta, ēr d-vōstră de nu vē place, nu ascultați, pe mine lāsăți-mē să o..... mīnțesc mai departe.

După câteva țile, vine feciorul cel mai mare înainte împēratului, și țice: „Tată, lāsă-mē să-mi cercu norocul, să mē duc să vedu pe crāiasa ținelor.“ — „Eu te las, dragul țati, ci sciu bine că numai în zadaru te'i osteni; mai bine rēmāi tu aici și nici nu mai gāndi la ea; mergem și pețim fēta împēratului verde, care vine bucurōsă în casa noastră, și bine îți va fi.“ — „Ba, lāsă-mē tată, dā-mi bani de cheltuelă și haine de primenelă, un cal bun de călăria, să mērgu s'o aduc, soția.“ — Bine, dute, numai să nu te căesci.

Și s'a dus feciorul cel mai mare alu împēratului în grajd și și-a alesu calul cel mai frumos și a intrat în chilia ca armele și și-a alesu armele cele mai noue și mai scumpe, și și-a umplut două pērech-de

dēsag cu bani, apoi a încălecat și... hai la drum.

Când ese de pe pōrtă îi stă în cale o babă bētrānă și urit și-i cere ceva de pomană, dēr elu se face a nu o vedea și merge mai departe. Baba însă țise: „Du-te du-te, că acuși vii tu ēr îndērēpt!“ Și se duse feciorul cale de un ceas până ese din oraș și dā să treacă un pod dintre hotarē, dēr calul nu vrū să meargă. Dā în cal, dā tare cu sabia, dēr calul stă neclătit, că de sub pod se auțiau rācnete ca de urs. Și unde nu ese de sub pod o mamiță hidă și grozavă de-i se ridică pērul măciucă în vērful capului, și hai bāete în dār-rāpt! de gāndea ca nici pe-acolo n'a mai fostu. A-jungēndu acasă, spune țātāne-sēu cele întēplate. — „Nu ț-am spus,“ țice bētrānul, „că așa te vei reintōrce, cum ai plecat? Mulțam Domnului, că n'ai āmblat mai rēu!“

Preste câteva țile vine la împēratul feciorul cel mijlociu și ēr se rōgă să-l lase, dōr elu va fi mai norocos decât cel mai mare. Ce să vē mai înșir vorbă? acesta încă āmbia chiar ca cel mai mare. Acum stau ca opăriț amēdoi, când se ivesc cel mai mic, unu drăgūț de fecior, cātū tōtă lumea se mira de obrājorii lui cei frumoși, nici semn de barbă ori de mustăți, vine acela la împēratul: „Tată, cercat' au frății mei, dēr în zadaru, ar fi rușine pe noi, ca nici unu să nu isbutim, nici barem a vedē pe crāiasa ținelor, necum a o avea de soția! Fii bunu, lāsă-mē să-mi încercu și eu norocul.“ Impēratul incepe a ride cu hohot, apoi țise: „Dacă frății ței cei mai mari nu putur aș și nici din hotarū afară, atunci tu o să intri în țera ținelor? Una ca asta mi-ar plăcea să o vedu! Gātă-te cum ț'i place, că pe sēră sciu eu că cināmū laolalt!“

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

din 23 Septembrie st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	97.90
Rentă de hârtie 5%	90.40
Imprumutul căilor ferate ungare	148.
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	108.50
Bonuri rurale ungare	101.
Bonuri cu cl. de sortare	101.25
Bonuri rurale Banat-Timșu	102.
Bonuri cu cl. de sortare	101.25
Bonuri rurale transilvane	101.

Bonuri croato-slavone	102.—
Despăgubire p. dijma de vin ung.	
Imprumutul cu premiu ung.	117.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	120.75
Renta de hârtie austriacă	81.35
Renta de arg. austr.	82.
Renta de aur austr.	107.90
Losurile din 1860	138.70
Acțiunile băncii austro-ungare	860.—
Act. băncii de credit ung.	282.
Act. băncii de credit austr.	281.50
Argintul — Galbin împărătesc	5.92
Napoleon-d'or	9.99
Mărci 100 împ. germ.	61.90
Londra 10 Livres sterlinge	126.12

Bursa de București.

Cota oficială dela 11 Septembrie st. v. 1885.

Renta română (5%)	89 ¹ / ₂	90 ¹ / ₂
Renta rom. amort. (5%)	93 ³ / ₄	94 ¹ / ₄
convert. (6%)	88 ¹ / ₄	89 ¹ / ₄
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	30	32
Credit fonc. rural (7%)	102	103
" " (5%)	86 ¹ / ₂	87 ¹ / ₂
" " urban (7%)	98 ¹ / ₂	99 ¹ / ₂
" " (6%)	92 ¹ / ₂	93 ¹ / ₄
" " (5%)	83	83 ¹ / ₂
Banca națională a României		
Ac. de sig. Dacia-Rom. Națională		
Aur	11.	12 ³ / ₄
Bancnote austriace contra aur	2.02	2.04

Cursul pieței Brașov

din 24 Septembrie st. n. 1885

Bancnote românești	Cump. 8.78	Vend. 8.84
Argint românesc	8.50	8.70
Napoleon-d'or	9.96	9.99
Lire turcesc	11.17	11.25
Imperial	10.15	10.20
Galben	5.85	5.90
Scrisurile fonc. » Albina	100.50	101.—
Ruble Rusesc	123.—	124.—
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere singuratiche à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. GROSS.

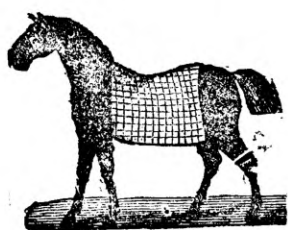
Adevărul învinge!

Am cumpărat în întreaga provisiune dela o renumită fabrică de straie și pături de cai cu jumătate din prețului regulat, și de aceea vând câtu va dura acesta provisiune

Numai cu fl. 1.75

bucata din cele mai mari, gróse, late și foarte durabile

Pături de cai

Aceste pături sunt 190 centimetri lungi și 130 centimetri late, cu bordure (chenare) colorate și de grosimea unei scânduri, de aceea adevărat durabile.

Aceste pături se află în două calități și costă I-a calitate, foarte fine fl. 1.95, calitatea II. 1.75.

Trimiterea cu bani gata, séu rambursă. Aceste pături se espedză dilnic în toate părțile lumii, și pretutindenea fac un efect extraordinar, de vreme ce se pot întrebuința și ca plapomă de pat și cari mai înainte au costat mai mult ca îndoit.

Mai departe se află în deposit:

500 duz. PĂTURI PENTRU BIRJARI de colóre galbenă

cu 6 vârgi și bordure diferite colorate, complete, mari, foarte fine numai à 2 fl. 60 cr.: bucata- Pentru proprietari de birji cu deosebire recomandabile. Asemenea se găsește la mine:

Plapome de mătase,

din cea mai fină mătase-Bouret, în colorile cele mai pompoze: roșii, albastru-galbene, verzi, portocalii, vârgate, destul de lungi și late pentru patu cel mai mare, bucata 3 fl. 75, perechea numai 7 fl.

Scrisori de mulțămire și cu comande dela persoane de încredere stau cu sutele în biroul meu spre convingere, și-mi permit a publica unele din tr'aceste.

Bachmaning, posta Lambach, 15 Iuau 1885.

D-lui I. H. Rabinowicz, Viena.

De vreme ce cu acele două trimiteri de mai nainte m'am multămit foarte, Vă rog ca să-mi mai trimiteți încă 20 bucăți pături de cai, și adevărat din I-a calitate și 12 bucăți din a II-a calitate Vă rog însă a observa, ca totu câte două bucăți să fie cu bordurile la fel

Cu stimă

Franciscu Biener, birtașu.

D-lui I. H. Rabinowicz, Viena.

Comandez prin tr'acesta 150 bucăți pături de cai, 190 centimetri lungi, 130 centimetri late, precum le-am avut în prețulu de 1 fl. 75 cr., cu bani gata și sunteți rogatu pentru grabnică espedare.

Presidiulu-comunalu St. Pöltten, în 6 Augustu 1835.

pentru primaru: Consiliulu-comunalu,

Troppau 17 Iuniu 1885.

D-lui I. H. Rabinowicz, Viena.

Posedându pătura trimisă ca mostră, Vă rugăm a ne trimite promptu 60 bucăți în tocmai după calitatea acestia, și așteptându factura semnămu.

Societatea pe acții de rafinăriă de zaharu din Troppau I. de Jutrenka.

D-lui I. H. Rabinowicz, Viena.

Stimata D-Vóstră trimitere primită, comandez prin tr'acesta încă 30 bucăți pături de cai de aceeași calitate, ca cele dânteu cu bordure roșii, galbene și albastre. Prețulu păturiloru s'afla aci alăturat.

pentru Administrația bunuriloru Lovasz-Patona: Petying I.

L. Petona, Ungaria 8 Aprilu 1885.

FERIȚI-VĂ! De órece am luat asupra-mi, vândarea a acestor pături, nu este nimeni altulu în stare a lifera pături de cai în această mărime și calitate cu acestu prețu de batjocură, de aceea este de a se fei de anuciurile înșelătoare imitate.

(3-6)

ADRESA:

Webewaaren-Manufactur: I. H. Rabinowicz

Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9.

(2-3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de învățatoru la șola greco-catolică din Șieuțu, comitatulu Bistrița-Năsăudu, se escrie concursu.

Emolumentele sunt:

a). Salariu învățătorescu anualu 200 fl. plătiți în rate lunare din fondulu scolicu.

b). Cuartiru liberu în localulu șolei.

Doritorii de a ocupa acestu postu își voru subșterne concurselu loru, proptite cu documentu de cualificațiune și din limba maghiară, cătră subscrisulu senatulu școlasticu până în 15 Octomvru a. c., în care și la 2 óre va fi alegere.

Din ședința senatulu școlasticu greco-catolicu.

Șieuțu în 20 Septemvru 1885.

Președintele:

Cirilu Deacu.

Notariulu:

Istrate Suciu.

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potu face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei lună, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite esactu arătându - se și posta ultimă.

PREȚULU ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni	3 fl. —
„ șese luni	6 fl. —
„ unu anu	12 fl. —

Pentru România și străinătate.

pe trei luni	10 franci
„ șese luni	20 „
„ unu anu	40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor.

Anunciuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6
Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repețiri se acórdă următoarele rabate:

Pentru repețiri de 3—4 oru	10%
„ „ „ 5—8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repețiri în susu	50%

Pentru anuciuri ce se publică pe mai multe luni se facu învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai susu.

Anunțăm uceloró onorați cetitori, cari voru binevoi a se aboná la fioa noastră de aici încolo că avem încă în rezervă numeru dela începutulu anulu 1885, prin urmare potu să aibă colecțiunea întregră.

Administrațiunea »Gaz. Trans.»